
Referat til møde i Uddannelsesudvalget for Fysio- terapeutuddannelsen

---

Sted:

Campus Aarhus N
Lokale 33.12

Mødedato:

Mandag, den 14. november
2022
Kl. 9.00-15.00

Deltagere

Morten Skrydstrup	(Region Midtjylland)
– deltager kl. 9.00-12.00	
Marianne Sigrid Bovard	(Region Midtjylland, Psykiatrien)
Lene Buur Meyer	(KKR)
Jakob Sejersdahl Kirkegaard	(KKR)
Morten Graversen	(Struer Fysioterapi)
Sanne Jensen	(Danske Fysioterapeuter)
Maria Jacobsen	(Danske Fysioterapeuter)
Inger Mechlenburg	(Aarhus Universitet)
Gitte Valentin	(Region Midtjylland, DEFACTUM)
Lars Erik Nielsen	(Skive Gymnasium)
Cecilie Isaksen	(studerende, FIA)
Laura Gjelstrup Thomsen	(studerende, FIA)
Ulla Gasseholm Bæk	(medarbejder, FIA)
Elsebeth H. Christensen	(medarbejder, FIH)
Marianne Krog Rasmussen	(uddannelsesleder, FIA)
Lene Kirk	(uddannelsesleder, FIH)
Helle Kruuse-Andersen	(uddannelsesdekan)
– deltager kl. 9.00-10.00	

Afbud

Cecilie Olesen	(studerende, FIH)
Berit Jordalen	(studerende, FIH)

Dagsorden

1. Godkendelse af dagsordenen (kl. 9.00/5 min.)
2. Arbejdsgrundlag og forretningsorden (kl. 9.05/30 min.)
3. Konstituering af udvalget og valg af formand (kl. 9.35/5 min.)
4. Nyheder om VIA og præsentation af ny Uddannelsesdekan for Sundhedsuddannelserne i VIA (kl. 9.40/20 min.)
5. Videnkredsløb – uddannelse, forskning og praksis (kl. 10.10/60 min.)
6. Rekruttering af studerende til uddannelsen (kl. 11.10/50 min.)
7. Nyt fra uddannelsen (kl. 12.45/15 min.)
8. Nyt fra de studerende (kl. 13.00/15 min.)
9. De nuværende og kommende studerende (kl. 13.15/45 min.)
10. Uddannelsens faktatjek (kl. 14.15/30 min.)
11. Planlægning af næste møde (kl. 14.45/10 min.)
12. Eventuelt (kl. 14.55/5 min.)

REFERAT

Mødeleder:

Jakob Sejersdahl Kirkegaard

Referent:

Louise Bergmann Linde

E: LBLI@VIA.DK

T: +4587552357

Dato: November 2022

Journalnr.: A21-66045

Ref.: LBLI

1/18

Punkt 1. Godkendelse af dagsordenen (kl. 9.00/5 min.)

Sagsansvarlig:

Lene Kirk

Marianne Krog Rasmussen

Sagsfremstilling

Godkendelse af dagsordenen.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget tager stilling til om dagsordenen kan godkendes.

Referat

Dagsordenen er godkendt.

Punkt 2. Arbejdsgrundlag og forretningsorden (kl. 9.05/30 min.)

Sagsansvarlig:

Lene Kirk

Marianne Krog Rasmussen

Sagsfremstilling

Ved mødet har vi en præsentationsrunde af udvalgets medlemmer samt en kort præsentation af Forretningsorden og Arbejdsgrundlag.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget tager præsentationen til efterretning.

Referat

Deltagerne præsenterede sig kort for hinanden.

Lene Kirk præsenterer kort det nye arbejdsgrundlag og den nye forretningsorden for Uddannelsesudvalget. Heri er der beskrevet nogle rammer og procedurer for den måde, vi i udvalget skal arbejde på.

Det er vigtigt her til det første møde, at få talt om hvordan vi skal arbejde her i udvalget og få drøftet hvad, vi forstår ved det.

Der er nogle lovmæssige rammer, vi skal holde os inden for. Blandt andet det, at vores opgave som udvalg er at rådgive VIAs bestyrelse, rektor og ledelse omkring uddannelsens kvalitet og relevans for samfundet. Udvalget inddrages desuden, hvis der sker ændringer i den eksisterende uddannelse samt hvis der sker ændringer i prøveformerne. Udvalget kan derudover selv rejse andre spørgsmål, de gerne vil have drøftet. Udvalget er rådgivende, og har ikke en formel beslutningskompetence.

Uddannelsesudvalget er en vigtig kilde for os som uddannelse. Udvalgets viden og erfaringer ude fra professionsudøvelsen betyder meget for vores fortsatte udvikling, og kvalitetssikringen af vores uddannelse.

Uddannelsesudvalget bliver brugt i processerne, og det er vores ønske, at det ikke bare skal være møder med orienteringer.

De studerende er et rigtig vigtigt element i udvalget. Det er dem, der ved hvad, der fungerer og hvad, der ikke fungerer. Det er også dem, der ved hvad vi skal ændre i, hvis vi skal ændre i nogle ting.

Formanden udnævnes blandt de eksterne deltagere, og det vedtages med et stemmeflertal.

Formanden fungerer som mødeleder og laver dagsordenen sammen med dekanen og uddannelseslederne.

Udvalget laver en midtvejsevaluering, dvs. efter 2 år. Udvalget sidder i fire år. Evalueringen kan gå på arbejdsformen, herunder om der har været relevante emner på dagsordenen. Vi har igennem udvalgets arbejde fundet ud af, at det er vigtigt, at der er plads til temadrøftelser og at det ikke blot er orientering på orientering.

Årshjulet fungerer som en idebank med forslag til temaer. Der er ikke lavet et konkret årshjul endnu for Fysioterapeutuddannelsen. Men det afspejler hvornår det er mest hensigtsmæssigt, at vi har nogle bestemte temaer oppe at vende.

Punkt 3. Konstituering af udvalget og valg af formand (kl. 9.35/5 min.)

Sagsansvarlig:

Lene Kirk

Marianne Krog Rasmussen

Sagsfremstilling

Uddannelsesudvalgets konstituering § 3:

Uddannelsesudvalget vælger på første møde en formand blandt de udefra kommende medlemmer. Valget sker ved almindeligt stemmeflertal blandt de tilstedeværende medlemmer. Funktionsperioden for formanden er fire år. Formandens funktionsperiode følger VIAs bestyrelses valgperiode.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget vælger en formand for en kommende periode.

Referat

Lene Buur Meyer foreslår, at Jakob Sejersdahl Kirkegaard forsætter, da der er en oplevelse af, at det har fungeret rigtig godt. Der er enighed blandt deltagerne, og opbakning.

Jakob Sejersdahl Kirkegaard tilkendegiver, at han er åben for at forsætte i rollen som formand, hvis ikke der er andre, der ønsker at stille op.

Et enigt Uddannelsesudvalg udpeger derfor Jakob Sejersdahl Kirkegaard som formand for Uddannelsesudvalget.

Punkt 4. Nyheder om VIA og præsentation af ny Uddannelsesdekan for Sundhedsuddannelserne i VIA (kl. 9.40/20 min.)

Sagsansvarlig:

Helle Kruuse-Andersen

Sagsfremstilling

Helle Kruuse-Andersen præsenterer sig.

Nyheder indeholder punkter, der er af orienterende karakter, hvorfor disse ikke kræver en mundtlig overlevering. I nyheder kan Uddannelsesudvalget orientere sig om hvad, der sker i VIA lige nu.

Der gives blandt andet en orientering om VIAs institutionsakkreditering.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget stiller eventuelle spørgsmål til nyhederne.

Referat

Helle Kruuse-Andersen fortæller, at hun de sidste 15 år har arbejdet som chefterapeut. Hun har desuden siddet med i Uddannelsesudvalget for Ergoterapeutuddannelsen, så hun kender til udvalgets arbejde.

Helle har overtaget Karen Frederiksens stilling, og sidder med den overordnede ledelse af 5 sundhedsuddannelser, fordelt på 7 udbud. Helle deler til daglig kontor med dekanen for Sygeplejerskeuddannelsen.

Helle orienterer om, at man i VIA arbejder med at få en bandagist uddannelse ind. Så måske kommer der flere uddannelser i porteføljen her de næste par år

Hver 6. år skal man akkrediteres som uddannelsesinstitution. VIA blev det sidste gang i 2016, og har derfor været turen igennem igen her i 2022, hvor man er blevet positivt akkrediteret.

Ift. VIAs campus organisering har man haft en strategi, hvor man har gjort meget for at skabe et fællesskab omkring det at være VIA. Nu er der kommet lidt mere fokus på de enkelte uddannelser, og på de enkelte campusser. Der bliver givet lidt mere økonomi, og lidt mere kraft til den lokale campusledelse. Med mulighed for inddragelse af lokalområder mm.

I maj 2022 oprettede man det såkaldte Uddannelsesakademi, fordi man vil have mere fokus på de 1000 undervisere, der er i VIA og på de pædagogiske og didaktiske kompetencer. Man vil udvikle, arbejde med og implementere nye undervisningsmetoder. Det vil man gøre igennem blandt andet introkurser, metodekurser og kollegial supervision. Man har ansat Linda Greve, som kommer fra science museerne som formidler. Der udkommer nye podcasts hver 14. dag – VIA videre. De første par podcasts har f.eks. været baseret på interviews med studerende, og hvordan man som underviser giver feedback. Disse podcasts er tilgængelige for alle.

Alle medarbejdere på sundhedsuddannelserne har for nyligt været afsted på en medarbejderdag. Det var en dag, der var planlagt til at handle om de unge, og den unge generation. Et emne, der arbejdes med på alle uddannelser. Hvad er det for en generation, der kommer – hvad kan de? Der var et oplæg ved sociolog Emilia van Hauen og derefter debat med et unge-panel bestående af studerende fra de forskellige sundhedsuddannelser. Og så arbejdede alle medarbejdere videre med det efterfølgende. Hvordan får vi de studerende til at blive tilknyttet til vores uddannelser?

Man mærker det også som aftager. De her unge, der er sårbare og måske modtager noget støtte – men samtidig er de også mentalt robuste og kan have enormt mange bolde i luften.

Helle anbefaler Christian Hjortkærs bog "Utilstrækkelighed" og en serie af små YouTube klip. Måske har vi i vores iver for at give de unge mennesker alle verdens muligheder, glemt at sige, at de måske ikke altid kan leve op til idealet. Dagen var fyldt med en masse gode drøftelser omkring styrker og sårbarheder.

Inger Mechlenburg spørger ind til uddannelsen som bandagist, og vil gerne høre om VIA er den eneste uddannelsesinstitution, der arbejder på at få den eller om der også er andre institutioner i spil.

Marianne Krog Rasmussen fortæller, at VIA er de eneste. Tidligere tog de studerende det første halve år her hos VIA, og så fik de automatisk en plads på universitetet i Jönköping. Men ifm. at Jönköping ændres til en international uddannelse, må de ikke reservere ti pladser til VIA studerende. Styrelsen vil ikke betale for pladserne. Uddannelsen vil komme til at ligne de andre professionsbacheloruddannelser, og tage 3,5 år. Den vil komme til at ligge på Campus i Horsens.

Bandagisterne er ikke så stor en profession, men de er enormt vigtige i sundhedsvæsenet, da det er nødvendigt, at folk kan få de proteser og orthoser mm., de har brug for.

Elsebeth Hovmøller spørger hvor mange bandagister, der på nuværende tidspunkt er i Danmark.

Marianne Krog Rasmussen fortæller, at der er omkring 100 i hele Danmark. De fungerer lidt ligesom privatpraktiserende fysioterapeuter, bortset fra at det er kommunerne, der betaler for eks. proteser. Så arbejdet skal i udbud.

Elsebeth Hovmøller spørger desuden hvor mange bandagister man forventer at kunne uddanne.

Helle Kruuse-Andersen fortæller, at man har søgt om holdstart hvert andet år, med 30 studerende.

Marianne Krog Rasmussen supplerer med, at der indenfor bandagisterne er et generationsskifte på vej, og der er allerede mangel på dem. Dem, der er – de knokler. Og vi er nødt til at have et overskud, så de også kan være med til at uddanne de nye bandagister.

Marianne Krog Rasmussen har også en supplering til Helles orientering omkring Uddannelsesakademiet. Man vil også gerne her kunne skabe en karrierevej for lektorerne. Man kan allerede gå forsker-vejen, samtidig med at man underviser. Her vil man understøtte at en lektor f.eks. også gerne vil blive en rigtig god underviser.

Pause (kl. 10.00/10 min.)

Punkt 5. Videnkredsløb – uddannelse, forskning og praksis (kl. 10.10/60 min.)

Sagsansvarlig:
John Brincks; underviser og docent ved
Fysioterapeutuddannelsen

Sagsfremstilling

Præsentation af Fysioterapeutuddannelsens strategiske satsning i relation til sammenhængende videnkredsløb mellem forskning, uddannelse/undervisning og klinisk praksis. Herunder inddragelse af studerende og lektorer i forskningsaktiviteter.

Indstilling

Det indstilles af Uddannelsesudvalget drøfter oplægget og kommer med input til relevante samarbejdsflader eller områder.

Referat

John Brincks er ansat på Fysioterapeutuddannelsen i Aarhus i en docent stilling. Han er 50% på uddannelsen som underviser, 50% i forskning. Han er ansat i et forskningsprogram med rehabilitering ind i VIA. Det omhandler blandt andet balance, fald, sclerose, parkinson, diabetes, neuropati. Der bliver mange af den type borgere fremadrettet, og mange af vores studerende kommer til at møde dem.

Alt den forskning, programmet - håber han på, går direkte ud i praksis. John vil fortælle lidt om initiativer – hvordan gør vi det, hvad tænker vi ift. uddannelse, forskning og praksis. Derefter ønskes der en fælles drøftelse.

Den strategiske udviklingsplan 2021-2024 for Fysioterapeutuddannelsen har til formål at udvikle samarbejdet med kommuner og regionale udviklings- og forskningsenheder. Man vil skabe muligheder for fælles udvikling af professionsfaglig viden.

Den strategiske udviklingsplan har også til formål at udvikle samarbejdet med de private praksisser.

Hvordan kan vi måle det? Her kigger man på antallet og omfanget af lektorer, adjunkter og studerende, der deltager i forsknings- og udviklingsprojekter. Man kigger på antal bachelorprojekter, der bliver udarbejdet i samarbejde med udviklings- og forskningsprojekter i praksis. Der laves også en opgørelse over antal studerende, der deltager i talentforløb om forskning og udvikling.

Vi prøver at arbejde med det organisatorisk – hvordan kan vi videns udvikle sammen med de studerende og trække det ind i uddannelsen? Så det også giver noget til praksis. Vi forsøger at gøre det praksisnært.

Hvordan kan jeg involvere bachelorstuderende? Har jeg mulighed for at inddrage adjunkter, lektorer?

Hvilken praksis kan være interesseret?

Man vil gerne understøtte praksis og uddannelse, og finde de emner, der giver et godt connect.

Videndeling med og udvikling af uddannelse og professioners praksis:

- Forskning og Udvikling talentspor (som er en organisatorisk satsning, hvor vi prøver at involvere studerende med særlig interesse heri. Man har haft 80-85 studerende igennem siden 2014, hvor det startede i Aarhus. Kommer til Holstebro nu. Et ekstracurriculært tilbud)
- Samarbejde med praksis om Forsknings og Udviklings projekter
- Samarbejde med Forskningscentre i VIA
- Praksisnær forskning med Forskning og Udvikling studerende (problemstillinger, som de kommer til at stå med ude i praksis)

- Viden flow tilbage til uddannelsen og praksis (forskellige undervisere er med som vejledere fra uddannelsen, med på projektet – og kan så efterfølgende implementere i egen praksis)

John Brincks fortæller om udviklingen af "Six Spot Step test". En meget simpel test, på tid og på en 1*5 meters bane.

Den er valideret til parkinson, Multipel Sclerose og har fokus på gang, balance elementer og agility. Godt alternativ til "Timed Up and Go" (TUG).

Via testen har man mulighed for at forudsige, om man har risiko for at falde. Hvis man bruger over 9-10 sekunder om at løbe banen igennem og sparke træklodserne, har man et problem.

Det er et helt enkelt eksempel på noget, som er blevet implementeret i vores uddannelses portefølje.

Næste projekt i denne forbindelse er at gøre det til en kognitiv test, ved at sætter "stop klodser op". F.eks. skal patienten trække tal fra hinanden, eller bytte tallene rundt f.eks. så 23 bliver til 32. Det skal de gøre, samtidig med de går, og de må ikke sparke til klodsen, før de har løst opgaven. Dual task.

62 parkinson patienter har været igennem testen, og umiddelbart har de samme mønster. Det ser ud som om, at den er lige så reproducerbar som alt muligt andet. Det er også nogle af vores studerende, der har været med her.

Nogle andre studerende er med i et projekt, der er initieret af et par lektorer. Der findes nogle projekter, der ikke kan rummes i hele VIAs regi. F.eks. hvorfor er ledbevægelighed ikke bedre? Hvorfor er massage ikke bedre? Der er for eksempel en kollega, der er interesseret i KOL-patienter, og rejse-sætte-sig-test.

Hvorfor laver man ikke disse funktionstests hos almindelige praktiserende læger? Sammen med en studerende fandt man ud af, at et minuts-rejse-sætte-sig-testen måler det samme som 6 minutters gangtesten (6MWT). Men kan vi så implementere det ude i læge praksisserne nu?

Inger Mechlenburg fortæller, at hun også har en oplevelse af, at det kan være bøvlet med implementering af forskningsresultater. Der er lang vej fra man får idéen. Det er noget af det, fondene er mere og mere opmærksomme på. Vi vil kigge på andre forskningsenheder, hvordan gør de? Det er enormt virkningsfuldt, hvis det ligger som f.eks. en test, de skal lave.

John Brincks mener, at man har haft forsøgt at have kontakt med praksis. Hvad de tænker, giver det mening? Er der tid og plads? Hvis man fra praksis siger helt fra starten, at det ikke kommer til at ske, så kan man lige så godt lade være med at lave det.

Sanne Jensen fortæller, at hun sidder i praksisfonden for Danske Fysioterapeut. Man har ikke millioner, men der bliver da givet lidt i ny og næ. Sanne hæftede sig ved bevidstheden hos de studerende, omkring at det også skal gøre gavn i praksis. Kan det, vi laver bruges i praksis? Der vil være nogle af de studerende, som springer ud som forskere senere hen – og så har de den opdragelse med fra skolen af, at de skal involvere praksis og at det skal kunne bruges bagefter. Forskningen skal have værdi.

Cecilie Isaksen supplerer med, at det giver en rigtig god vinkel, og at det giver god mening at have fokus på noget, der er praksisnært. Hvordan tager vi det, vi læser i bøgerne ud i hænderne? Hvordan udvikler vi os på en måde, der er relateret til den praksis, vi har lige nu.

Gitte Valentin fortæller, at hun er "opdraget" til, at man skal lave noget forskning og derefter et oplæg til nogle beslutningstagere. Og så skal det slutteligt implementeres. I dag er der mere fokus på hvordan projekterne bliver implementeret i praksis, og man foretager evalueringer af implementeringsprocesserne.

John Brincks siger, at det jo netop også er dette, der er interessant. Bliver det brugt derude? Det de studerende laver, er godt. Det bliver publiceret i anerkendte tidsskrifter.

Inger Mechlenburg tilslutter sig, og siger at de studerende er virkelige dygtige. De tager ansvar, og sætter sig ind i metoderne.

Gitte Valentin supplerer med, at det tager enormt lang tid at publicere noget i et tidsskrift.

John Brincks svarer, at det primært er ham, der står for den del. Det er fair nok, at de studerende ikke kan skrive på ph.d. niveau. Nogen af vores studerende fik bachelorprisen for nylig – de var meget dygtige.

Sanne Jensen fortæller, at hvis hun kan gå ud på fagforeningens vegne med resultaterne af, at KOL patienters generelle funktionsniveau forbedres, på trods af at deres lunge niveau falder på baggrund af en fysioterapeutisk intervention – så vil det være guld værd og med til at vise hvor vigtige fysioterapeuternes rolle er.

Elsebeth Hovmøller sidder med i Human First, som er et partnerskab på sundhedsområdet mellem VIA, Regions Midtjylland, Aarhus Universitet og de 19 kommuner i Region Midtjylland.

Formålet med partnerskabet er at kigge på hvordan man bedre kan samarbejde omkring forskning?

Et af områderne var at skabe bedre sammenhæng mellem teori og praksis. Elsebeth er med i emnet omkring hvordan overgangen fra uddannelsen til arbejdsmarkedet er? Mange sygeplejersker stopper, fordi overgangen er så voldsom. Elsebeth sidder med i en forskningsgruppe med 3 ph.d. Elsebeth er ikke selv forsker, men har meget anker i praksis tilknytningen.

Hvordan modtager arbejdspladser i Region Midt nyuddannede? Der findes svar, der går på alt lige fra 1 dags introduktion til flere ugers intro. Man har desuden spurgt nyuddannede hvordan de er blevet modtaget. Og det er samme svar.

Lige nu er man i gang med noget aktions forskning – man sætter nogle ting i gang med dem, der har sagt ja til at deltage. Randers Regionshospital, psykiatrien og Herning kommune, primært hjemmeplejen deltager. Vi har lige sat aktioner i gang, her henover det næste halve år. Og skal så evaluere på det efterfølgende.

Elsebeths gruppe på en 10-12 deltagere fungerer rigtig godt. De 3 ph.d.er, der er med i det er dem, der "trækker læsset" og skriver. Vi andre byder ind med hvad, vi kan.

Lene Kirk supplerer med, at Human First er et rigtig vigtigt samarbejde for VIA. Der er rigtig gode muligheder for at komme i kontakt med praksis her. Vejledere skal være med til at skabe rammen, de studerende er en dygtig og vigtig arbejdskraft, men de kan ikke stå alene. Der ligger et forarbejde for vejlederen ift. praksis – hvad er det, de kan? De studerende har altså kun et halvt år/et semester, og det skal vi som uddannelse tage højde for af, og lave en bane for de studerende.

Inger Mechlenburg efterspørger om uddannelsen ikke kan lave et bachelorkatalog til de studerende, hvor der altid er tre projekter – f.eks. indhentning af data, afprøvning af en test eller andet. Så kan de bedre nå at skrive et bachelorprojekt.

John tilslutter sig, og siger, at der jo reelt set kun er de her 20 uger i virkeligheden. Hvis vi skal have nogle projekter igennem, kan vi måske gøre det på 3 år, så det kræver, at der skal flere bachelorprojekter igennem eller et adjunktforløb.

Morten Graversen fortæller, at klinikkernes hverdag kører derudaf. En rigtig god ide med et bachelorkatalog. Der er arbejdspladser, der nærmest bare venter på studerende, der kommer og er klar til at undersøge de problemer, der er.

Jakob Sejersdahl Kirkegaard tænker også, at kommuner, regioner mm. bliver involveret mere i forskningsprojekter, og det er fedt at de studerende også bliver involveret. Vi leverer meget data i forvejen til vores systemer, og det bliver endnu bedre i kommunerne de kommende år. Da der kommer nye systemer, der bedre kan trækkes statistikker ud. Man kan sagtens gøre noget mere i kommunerne. Hvordan får vi bredt alt den her forskning ud? Når vi, ude ved os, trækker ny forskning ind, beror det mange gange på en tilfældighed – en har læst noget på Danske Fysioterapeuters hjemmeside, en har været på kursus eller lignende. Der mangler systematik for implementering,

Marianne Krog Rasmussen efterspørger om der er noget, vi kan være med til at understøtte ift. implementering eller f.eks. det med ideerne til projekterne? Kunne vi mere systematisk hjælpe med nogle studerende til at gennemføre projekterne? Det kræver også, at man får tid og rum i ens hverdag til at drøfte og diskutere.

Ulla Gasseholm spørger om der ikke allerede findes et katalog på 7. semester, eller om der ihvertfald ikke allerede er noget i gang i forhold til netop dette.

Elsebeth Hovmøller supplerer med, at vi gør det ens i Holstebro og Aarhus, men at vi sagtens kunne gøre det mere. På 6. semester begynder vi at snakke med de studerende om deres bachelor, og vi beder alle vores praktiksteder om at sige til, hvis de har nogle ideer.

Inger Mechlenburg tror, at John måske kan hjælpe med at lave systematikken eller strukturen. Kan sikkert stille 3-4 ideer op, hvor han kan se, at de studerende kunne hjælpe med at indhente data. Kan også godt deles op i tre separate bachelor projekter. Og kommunerne vil gerne være med i projekterne. Klinikkerne vil også gerne, men det er også virksomheder – og det går enormt hurtigt derude. Der skal være en overordnet struktur og strategi for det.

Morten Skrydstrup tilføjer, at man skal have systematiseret og struktureret tilgangen til det her ude i sin egen enhed. Også ud fra behov i praksis. Morten oplever, at der er en struktur omkring mange systemer, men det kunne nok blive bedre. Den store opmærksomhed er, at vi får folk engageret i noget, der taler ind i den virkelighed, vi står i. Og ikke bare forsker ind i områder, der kunne være spændende. Kig på de udfordringer, vi har. Kravene stiger og ressourcerne bliver færre – hvad kan vi gøre anderledes, hvad kan vi gøre mere af?

Cecilie Isaksen efterspørger noget vejledning i hvordan man som studerende kan opsøge mulighederne? Hvordan kan vi præsentere os selv? Så det ikke bare bliver "vi vil gerne i praktik". Vi vil gerne kunne komme med noget konkret.

John Brincks efterspørger et møde med kommunerne – hvor og hvornår skal det være. Hvordan skal jeg videreformidle, hvis det skal implementeres?

Jakob Sejersdahl Kirkegaard fortæller, at man to gange om året har et træningsledermøde.

Gitte Valentin kommer med et supplement til, at der kan sidde forskere med til møderne i kommunerne. Det er en mulighed for os som forskere, der har en klinisk baggrund. F.eks. som et praktikforløb eller en deltidsansættelse mellem kommunerne og forskningscentre. Forskerne kunne hjælpe til med idegenerering og implementering.

John Brincks fortæller, at man som underviser i VIA godt kan tage ud i praksis, f.eks. en uge ved sommerferien. Men det er svært at brede det ud – derfor vil man gerne have de gode samarbejder med praksis.

Elsebeth Hovmøller tilslutter sig, og tilføjer, at man måske mere bevidst skal sige, at dem der kommitter sig til at uddanne fysioterapeut studerende også får den gave oven i, at de også kommitter sig til udviklingsarbejdet. Når man er ansat som forsker, har jeg et indtryk af, at det tæller meget at skrive artikler. Måske skal man have mere fokus på at bruge mere af sin tid ude i praksis.

Gitte Valentin slutter punktet af med at fortælle, at det indenfor den verden er en benhård kamp om midler. Så artiklerne er enormt vigtige her. Tror også der er en bevægelse med mere pragmatik på vej.

Punkt 6. Rekruttering af studerende til uddannelsen (kl. 11.10/50 min.)

Sagsansvarlig:

Lene Kirk og Marianne Rasmussen

Sagsfremstilling

Vi har over de seneste år set et faldende ansøgertal generelt til flere uddannelser i VIA; herunder også Fysioterapeutuddannelsen. Lene præsenterer VIA's indsatser i forbindelse med rekruttering. Vi kigger på ansøgnings-/optagelsestallene.

Indstilling

Det indstilles af uddannelsesudvalget drøfter muligheder for øget opmærksomhed på uddannelsen og de muligheder der kan være i professionen.

Referat

Lene fortæller, at kvote 1 er for de ansøgere, der har en adgangsgivende eksamen med et bestemt snit, og at kvote 2 er for de ansøgere med anden baggrund, men de vil også typisk have en adgangsgivende eksamen – bare ikke med et højt nok snit.

Man har øget standby listerne. Ansøgerne herfra bliver ringet op, hvis nogen af dem, der er optaget falder fra. Plus ansøgerne på standby listen er sikret optagelse næste gang.

Vi har i Holstebro åbnet for efteroptag. Vi skal tage dem, der søger, hvis de har de formelle kvalifikationer. Det bliver interessant hvilke studerende, vi får ind. Hvad er det for en baggrund vores studerende kommer ind med?

I Lenes opgørelse vises den procentvise andel ift. de studerendes baggrunde – Aarhus tallet står til venstre, og Holstebro til højre.

Det er ikke sådan, at vi kan se at dem med f.eks. HF-baggrund har større frafald end andre.

VIA har meget fokus på, hvordan vi får fat i vores studerende. Hvordan får vi gjort det tydeligt, at VIA udbyder en masse professionsbachelor uddannelser? Selve uddannelsen er vigtigere for vores kommende studerende end det at være studerende på VIA.

Vi har vores Åbent Hus – både fysisk og virtuelt.

Der er studiepraktik i uge 43, hvor man fra ungdomsuddannelserne kan komme ud og følge en uddannelse i 2-4 dage.

Nogle uddannelser har "Studerende for en dag". Derudover har vi en HF-case dag, ligger på 2. HF. Her kommer HF-eleverne ind og melder sig på en bestemt case. I Holstebro har vi en HF-markedsdag, det er noget vi gør for 1. HF'erne.

Til slut har vi VIA på vejen, som handler om nogle studerende, der kommer ud og præsenterer noget om deres professionsfaglighed på STX, HTX og HF. F.eks. hvordan vi laver bevægeanalyse eller lignende.

Kan vi få guidet de unge mennesker det rigtige sted hen første gang? Så har det en interesse.

Lene Buur Meyer fortæller, at Aarhus Kommune er med i et mangfoldighedsprojekt. Ideen er at få flere med anden etnisk baggrund til at søge ind på vores uddannelser.

Lars Erik fortæller, at man på gymnasiet har opdelt det efter et sundhedsfagligt og pædagogisk område – så de kun skal høre om det, de interesserer sig for. Man har også besøg af efterskoleelever på gymnasiet.

Lars Erik foreslår, at man giver de studerende lov til at snuse noget mere til praksis – altså jobbet, der venter efter uddannelse.

Marianne Krog supplerer med at spørge om hvordan vi kan få synliggjort, at der er masser af muligheder for at blive forsker og tage en kandidat bagefter? Så ansøgere ikke er bekymrede for at lukke nogle døre.

Jakob Sejersdahl Kirkegaard tilføjer, at det kunne være fedt, hvis de havde en dag ude i praksis – udover det, de var på skolen. De kunne også godt få nogle små opgaver, så de kan prøve at arbejde som fysioterapeut f.eks. Kunne man bruge praktikstederne til dette?

Morten Graversen siger, at der de sidste år er blevet fortalt en historie om, at der blev uddannet for mange. Men den historie har vist sig at være usand. Så det handler også om at få fortalt, at der altså er arbejde at få derude. En ting er rekruttering, en anden ting er fastholdelse. Morten spørger ind til tallene.

Lene Kirk fortæller, at der er ca. 82% fastholdelse i Aarhus, hvor Holstebro ligger på omkring 79%. Dvs. omkring 20% frafald på uddannelsen samlet set. Der er mange årsager til, at de studerende falder fra, men den største årsag er personlige årsager – som kan begrundes i sygdom eller andet.

Marianne Krog Rasmussen fortæller, at man i Aarhus startede på talentforløbet, fordi nogle af de studerende mente, at det faglige niveau på uddannelsen var for lavt.

Man har også studerende, der starter uden at vide hvad det egentlig vil sige, at være fysioterapeut. Nogle bliver måske overrasket over, at det ikke kun er træning og massage.

Morten Graversen spørger hvordan forholdet til Danske Fysioterapeuter ift. dette.

Sanne Jensen svarer, at man ikke har noget her i Region Midtjylland. Der er mange gymnasier i de 19 kommuner, vi har i Region Midt. Og lige ift. at rekruttere unge til uddannelsen, der har vi ikke noget.

Lene Kirk siger, at fagforeningen også har en vigtig rolle i at få det formidlet.

Lars Erik fortæller, at man også på gymnasiet har de her "Corona-årgange", og har meget fokus på fastholdelse af dem. Herunder klasse rums kultur og trivsel.

Vi vil gerne prøve VIA på vejen næste gang. Det har ikke så mange år på bagen, men det har det "Rullende Universitet", og de er gode.

Lene Kirk fortæller, at VIA på vejen er inspireret af det Rullende Universitet. Vi ved, at noget af det, der er allerbedst er, når vores egne studerende fortæller om uddannelsen.

Inger Mechlenburg fortæller, at hun synes det lyder som om, at man gør alt hvad man kan. Men spørgsmålet er også hvor meget mere man kan gøre?

Arbejdsløshed? Hvad vil det sige at være fysioterapeut? Det har været en katastrofe for sygeplejerskeuddannelsen, alt det der er sket nu her. De skal have vendt fortællingen om at være sygeplejerske. Er der prestige i at være fysioterapeut? Der skal tales om respekten for vores fag, vores faglighed og hvad vi gør, og at der ikke er arbejdsløshed.

Sanne Jensen fortæller, at der er meget snak om årsagerne til det mindre optag, bredt set. Det er ikke kun det, at der er visse områder, der har et dårligt renommé. Der er også en mindre ungdoms årgang lige pt. – og mange har måske udsat deres sabbatår pga. Corona. Måske forlænger de til to år og tager ud at rejse. Generelt er sundhedsvæsenet ramt af et dårligt renommé. At sygeplejerskerne har været fremme i medierne, smitter af på resten af sundhedsvæsenet. Der er også rift om fysioterapeuterne lige nu, og derfor bliver nogle ansat i stillinger, hvor de må kæmpe for deres faglighed.

Fagforeningen spiller bestemt ikke på den sørgelige violin, men i stedet for siger vi, at vi netop nu har en unik chance for at revolutionere vores sundhedsvæsen til en mere rehabiliterende tilgang.

Marianne Krog Rasmussen mener, at vi har en unik chance. Vi er en privilegeret uddannelse, vi tiltrækker alle – både mænd og kvinder. Vi har hele paletten af mulige studerende. Arbejdsmarkedet, der ligger bagefter – der er relativt mange af vores studerende, der læser videre bagefter – kunne man gøre noget for det? Går man med en forsker i maven, eller vil man bare have alle døre åbne?

Vi har virkelig nogle gode forudsætninger for, at kunne tiltrække mange. Jeg ved ikke om man kan gøre mere, for et være synlig f.eks. ift. de karriereveje.

Morten Skrydstrup kommer med en kommentar, der går på en anden diskussion, men den har trådt ind i det her.

Når vi nu mangler studerende på uddannelserne, kan vi også optage studerende, som måske slet ikke skal være her. Der er desværre et incitament til at lade en studerende køre for langt, selvom de ikke er egnede. Der ses allerede tendenser i den retning. Det er vanskeligt at tilknytte nogen, som måske skulle have haft at vide, at det her måske ikke er noget for dem. Morten mener, at vi har en forpligtelse, selvom det er en lidt anden diskussion.

Lene Kirk er enig i, at det er en meget relevant diskussion. De her sårbare studerende. Jf. bekendtgørelsen har man tre eksamensforsøg, inden man er ude af uddannelsen. Men den skal tages på et andet tidspunkt.

Ulla Gasseholm Bæk fortæller, at der er rigtig mange studerende, som ikke går den helt klassiske fysioterapeut vej. Vi har en historie ude fra praksis, som skræmmer de studerende. Jeg synes faktisk, at vores klinikker begynder at skræmme dem lidt væk. Vi snakker om forskere, kandidater osv. – men vi skal også være nogle dygtige klinikere.

Cecilie Isaksen foreslår, at man kunne præsentere arbejdspladsen bedre. Det fungerer godt studerende til studerende. Kunne man bruge praksis lidt mere til at komme med nogle konkrete eksempler på hvad, man kan blive, når man er færdiguddannet som fysioterapeut?

Morten Graversen mener, at der hos Danske Fysioterapeuter ligger en opgave i at blive mere politisk engagerede. Det bliver ikke fortalt godt nok, hvor gode vi er.

Marianne Bovard efterspørger også hvad karrierevejene er i klinikkerne? Man kan sagtens deltage i noget forskning. Fortælle de gode historier om hvad man kan i klinikken.

Lene Kirk fortæller til slut om brobygningskoordinatoren. Han er ansat til at bygge bro mellem VIAs uddannelser og ungdomsuddannelserne, VUC, arbejdsformidlingen (spor-skiftet), kasserner og unge i ufaglærte jobs. Brobygningskoordinatoren skal støtte de nuværende studerende i aktiviteter, der involverer unge i lokalområdet. Vi tror på, at vi på sigt får en brobygningskoordinator på hver campus.

Frokost (kl. 12.00/45 min.)

Punkt 7. Nyt fra uddannelsen (kl. 12.45/15 min.)

Sagsansvarlig:
Uddannelseslederne

Sagsfremstilling

På mødet vil uddannelseslederne give en status ift. hvad der sker på uddannelsen; herunder samarbejdet med kliniske undervisningssteder

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget tager orienteringen til efterretning. Mulighed for afklarende spørgsmål.

Referat

Marianne Krog Rasmussen fortæller, at man i Aarhus har ansat en ny adjunkt, Jesper Holm. Jesper har en lang klinisk erfaring, og en master i smerte videnskab. Sidste fredag fik han sin specialistgodkendelse indenfor muskuloskeletal fysioterapi.

Derudover er Hanne Christensen lige blevet lektor godkendt.

Det tager rigtig lang tid at uddanne en god underviser. Folk har kompetencerne, når de kommer. Det tager lang tid at komme godt ind i en hel uddannelse.

Vi har for nylig været afsted på en fælles temadag for medarbejderne på Sundhedsuddannelserne.

Derudover har vi været en lille flok afsted sammen med de kliniske undervisere til en temadag i Odense, hvor der var forskellige oplæg. En rigtig fin dag, og dejligt at være afsted på tværs.

Ellers går hverdagen.

Lene Kirk supplerer med, at vi har fået udklækket en ny ph.d. hos os. Søren Mose har lavet sin ph.d. i samarbejde med arbejdsmedicinsk klinik. Søren forsætter 1/3 hos VIA, 1/3 hos David Kristiansen, som er forskningsleder ved Hospitalsenheden Midt – afdeling Viborg/Silkeborg. Her er man ved at opbygge et forskningscenter ift. kroniske smerter og multisygge. Det skal Søren tilknyttes. Den sidste 1/3 kommer Søren ind i VIAs forskningscenter. Apropos det med kontinuerligt at have et ben ind i forskningen. Der er en konneks, der vil være der hele tiden.

Marianne Krog Rasmussen tilføjer, at man også har fokus på Corona årgangene. Vi er på campus, har også under Corona haft meget undervisning herinde på dispensation. Men alligevel hører vi om årgange, der ikke har en naturlig tilknytning til campus, til eget hold. Lidt "efterveer" stadig, dog kan vi ikke helt sætte fingeren på hvad det er. Vi holder øje med det, og arbejder med det.

Lene Kirk fortæller, at man i Holstebro havde et hold, der startede ud online. Den online studiestart har været med til at gøre, at holdet mangler at få etableret sig som et hold, og have tryghed på baggrund af det. Den kultur, der er dannet ud fra det, er svær at ændre på. Man har haft ekstra meget fokus på at skabe rammen for en god studiestart. Den sociale trivsel på holdet, de lærer hinanden at kende. Bliver trygge og tør stille spørgsmålene, de ikke kender svarene på. De sidste to hold, der er startet, fungerer rigtig godt. Øget fokus på det.

Lene Buur Meyer fortæller, at hun sidder i bestyrelsen for en efterskole, og også her oplevede man det meget med sidste hold. De manglede den socialiseringsteknik, de normalt gennemgår i 9. klasse. Holdene, der starter nu er der ingen problemer med – de har haft et helt normalt 9. klasses år. Så en udbredt tendens.

Cecilie Isaksen fortæller, at hun startede i februar 2020. Med årene er vi bare blevet mere individuelle. Jeg går i skole, for at jeg kan blive fysioterapeut. Det er nok en tendens, der er kommet, fordi man har siddet alene bag sin skærm.

Cecilie kan mærke igennem hendes arbejde i De Studerendes Råd, at dem der kommer fra 1. semester – man skal nærmest tvinge ud af dem, hvad der har været træls. Da vi startede, var der utroligt mange små ting galt – ikke nok stikkontakter, ikke nok knagerækker. Men nu nævnes der ikke noget.

Marianne Bovard afslutter punktet med at sige, at det er noget andet, der gør sig gældende nu. Det er ikke kun fællesskabet, det er også alle de andre ting.

Punkt 8. Nyt fra de studerende (kl. 13.00/15 min.)

Sagsansvarlig:
De studerende

Sagsfremstilling

På mødet vil de studerende give en status i forhold til, hvad der sker på uddannelsen.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget tager orienteringen til efterretning.

Referat

Nyt fra Aarhus, da repræsentanterne fra Holstebro desværre er blevet forhindrede i at deltage.

Cecilie Isaksen fortæller, at man er kommet ind i en periode i De Studerendes Råd (DSR), hvor de kan være mere proaktive. Hvordan får vi folk i DSR engagerede i rekruttering? Der bliver taget hånd om tingene.

Oplever en stigende efterspørgsel på, at det skal være praksisnært. Nogle af vores cases begynder at blive lidt fjerne – det skal altså ikke kun handle om ældre damer med dårlige hofter.

Hvis man har haft et oplæg med én i f.eks. smerte, så kan det hurtigt blive overført til mange ting – ikke kun det ene fag.

Der var en studerende på 7. semester, der havde været med til noget fælles fysioterapeutisk for alle campusser. Hun synes det var fedt at "connecte" på tværs. Måske kunne vi starte med at mødes på tværs af uddannelserne i Holstebro og Aarhus?

Sanne Jensen er enig i, at man skal holde fast i De studerendes dag. Hvert tredje/fjerde år er der fagkongres.

Jakob Sejersdahl Kirkegaard spørger ind til cases. Arbejder i med psyko somatiske problematikker i dag? F.eks. en patient med en funktionel lidelse, covid-19 patienter med efterslæb. Psykisk forstærkende somatiske problematikker fylder mere i patientbilledet.

Cecilie Isaksen fortæller, at deres cases tit er baseret på f.eks. fysiologisk. Og så er der lige et gult flag ved noget pga. en skilsmisse. Måske skulle det være omvendt. Der mangler en udvikling i hvad det er for nogle problematikker, folk kommer med.

Jakob supplerer med at nævne stress betinget af en fysisk funktionel lidelse. Der er et tæt samspil. Den mentale trivsel sætter sine fysiske spor.

Morten Graversen tilslutter sig, og siger at netop det kan bidrage til, at vi ser flere og flere overvægtige mm. Når man ser de studerendes skriftlige produkter, kan man godt få en oplevelse af, at de er dårlige sælgere af sig selv - overfor deres patienter. Bliver man undervist i det?

Cecilie Isaksen fortæller, at det arbejde ligger meget ude i klinikken. Cecilie havde en snak med den kliniske underviser, og så kan man nemt blive fanget i den kliniske ræsonneringsopgave, man har hængende over hovedet. Vi er studerende, der skal løse en opgave – indtil vi er fysioterapeuter, som skal sælge vores viden og hjælp til patienterne.

Morten Graversen tænker nogle gange, at der er langt fra det, han læser til det, han ser. De studerende skal være bedre til "en-til-en". De mangler måske et fundament til bedre at kunne tage samtalen med borgeren. Det virker som om, at de ikke gør, og at de gemmer sig lidt.

Laura Thomsen fortæller, at de studerende skal lave skuespil som en del af undervisningen. Men hun tror også, at det ligger rigtig meget ude i klinikken. Det bliver hurtigt kunstigt inde på uddannelsen, da det er svært at opstille og øve sig på.

Marianne Krog Rasmussen nævner den svære samtale, og at turde spørge ind. "Her kommer jeg og er 23 år, og skal spørge dig om noget, der er virkelig svært og du er måske i krise." Det kræver noget af den studerende at stille de svære spørgsmål.

Lene Kirk tilføjer, at de studerende skal turde at stå ved deres faglighed. Vi skal have fokus på det inde på uddannelsen, og den kliniske underviser skal understøtte den proces.

Cecilie Isaksen siger, at udfordringen er større i de private klinikker, hvor man oftere skal diagnosticere. Hvis man har en borger, der har fået nyt knæ eller hofte, er der jo altid en genoptræningsplan – og her ved man præcis hvad, man skal gøre.

Vi hviler ikke altid nok i os selv, til at kunne sælge os selv.

Ulla Gasseholm tilføjer, at måske de studerende også bare er mere sårbare ift. at fejle. Det tror jeg også betyder noget for jer. Lige netop det svære, hvor i kan fejle, det bliver også sværere at øve. Men I er bevidste om det, og vil gerne arbejde med det.

Elsebeth Hovmøller mener, at hvis man kigger på de tre lange praktikker på hhv. 7, 8 og 10 uger. Det er relativt kort tid, hvor de studerende skal blive ret gode. De studerende, der skal ud i 5. semesters praktik nu – de sagde, at i 4. semesterspraktikken skulle de bare lære at møde en patient.

Hvorimod de studerende på 6. semester siger, at de begynder at kunne se sig selv i rollen. Det er også derfor en ekstra praktik på 7. semester i valgfagsperioden er vigtig, for her kan de virkelig se sig ind i rollen. Der ses en enormt stor grad af progression.

Jakob Kirkegaard Sejersdahl tilslutter sig. Han har også 5. semesters studerende, og det er her de stiller højere krav. De rykker virkelig meget her, hvor 4. semester handler mere om mødet med borgeren. Man snakkede om det ift. de her Corona årgange, vi er nødt til at holde fast i vores krav til de studerende.

Cecilie Isaksen efterspørger hvordan man får gjort de studerende trygge? Hvad er det, de studerende gerne vil have hjælp til? Som klinisk underviser, når I ser problemet – så skal I tage fat i den studerende, og sige at I har oplevet sådan og sådan. Man skal ikke være bange for at sige noget til de studerende.

Laura Thomsen afslutter med at sige, at der hvor de studerende også bliver udviklet i det her, er hver gang de kommer ud af deres komfort zone. Det handler om at få noget erfaring. Der er forskel på, om man har haft et ungdomshold tidligere til undervisning, eller om man bare har mødt andre mennesker tidligere. Måske kan det også komme, ved at vi bliver blandet på tværs af holdene.

Punkt 9. De nuværende og kommende studerende (kl. 13.15/45 min.)

Sagsansvarlig:
Ulla Bæk og Elsebeth Hovmøller

Sagsfremstilling

Aktiv deltagelse i undervisning – hvad er vigtigt for de unge i forhold til tilrettelæggelse af og prioritering af deres tid? Der præsenteres pointer fra fælles underviserdag for underviserne ved Sundhedsuddannelserne. Skal og kan vi imødekomme mere fleksibilitet?

Indstilling

Det indstilles at uddannelsesudvalget drøfter og giver inputs til oplægget

Referat

Elsebeth Hovmøller fortæller, at man på uddannelsen har en forventning om deltagelse og et fysisk fremmøde, for at de studerende kan udvikle deres relationelle og praktiske færdigheder.

Der er mødepligt i den kliniske undervisning, og her opleves ingen problemer med fremmøde.

Der er forventning om deltagelse af hensyn til de studerendes læreproces, holdets læringsmiljø og så har patienterne krav på et kompetent møde. Studiegrupperne er også et forpligtende fællesskab.

Der er en forventning om en gennemsnitlig arbejdstid på 40-42 timer pr. uge.

Langt de fleste studerende møder op hver dag, nogle er godt forberedt – nogle knap så godt.

Det er ca. 25-40% af de studerende, som i varierende grad ikke møder op til undervisningen. Nogle vælger det simpelthen fra, for at tage på arbejde, eller for at blive hjemme.

Uddannelsens opbygning bliver enormt udfordret, hvis der ikke er deltagelse fra de studerendes side.

Elsebeth orienterer om diverse oplæg, og præsenterer følgende fire tendenser herfra:

- **Ændret relations grammatik:** børnene bliver inddraget i familiedemokratiet – hvad skal vi have til aftensmad, hvad vil du have på af tøj, hvor vil du hen på ferie? Konsekvenserne af dette er, at de unge bliver trænet i at have følelserne forrest, der bliver nye autoritetsroller og der skal udføres et stykke arbejde hver dag for at vinde relationen.
- **Instrumentalisering af læring:** det at tage en uddannelse er ikke et mål i sig selv, det er mere et middel. Læringskulturen kan handle om at præstere – f.eks. til eksamen. Eller mestringsorienteringen – hvor vi kan arbejde med at fejle. Det er her, vi bør være som uddannelse. Men mange unge er mere i præstationskassen.
- **Acceleration, præstation og psykologisering:** præstation er kommet ind overalt i samfundet, man skal hverdagspræstere – vågne op, have en dag. Sociale præstationer – overfor venner, gøre et godt indtryk, tage nogle gode billeder. Der er også den mere formelle uddannelses præstation. Store krav. Søgen efter perfektionisme. Psykologisering, hvor der er et intensiveret selv forhold, man forholder sig meget til sig selv og man taler meget om sig selv, hvordan man har det og hvordan man følte i en bestemt situation og hvorfor man følte det. Acceleration, hvor der er fokus på hurtighed, alting skal gå meget hurtigt. Hvis man skal præstere på alle niveauer – studie, arbejde, relationer, kreativitet, sociale medier, krop, kost, sport, klima - bliver det for meget.
- **Teknologien:** Facebook i 2004, smartphones i 2007 og Instagram i 2010. Vi har aldrig pauser, vi er hele tiden på. Vi har mange uforpligtigende relationer online. Den fysiske verden trumfer ikke nødvendigvis den digitale verden. Vi er altid tilgængelige, og kan ikke blive væk.

De unge vil have mere menneskelighed. tillid, personlighed, mening, trivsel og balance i livet. De ønsker mindre hierarki, magt, autoritet, prestige og stress.

Det er enormt vigtigt at finde de fælles løsninger sammen med de studerende – ikke "os" mod "dem".

Der skal findes en balance mellem de tydelige rammer og friheden. Nogle ting skal de studerende jo igennem for at få deres autorisation.

Vi gør på uddannelsen allerede mange gode ting, og vi føler os derfor ikke langt fra det.

Lene Buur Meyer spørger til snakken omkring teknologi. Det har vi andre jo ikke været udsat for på samme måde, som de unge er i dag. Det er vel egentlig det eneste, der har ændret sig i denne snak, siden vi var unge.

Elsebeth Hovmøller fortæller, at det jo hænger omtvisteligt sammen med præstationskulturen.

Marianne Krog Rasmussen supplerer med snakken omkring tempoet. Det hele går så hurtigt. I dag har vi ikke så god tid som tidligere, hvor vi øvede og øvede os.

Sanne Jensen tilføjer, at unge i dag har et større behov for at blive anerkendt. Det er de sociale medier til dels skyld i, da man har fået digitale skulderklap i form af likes, og kan blive hyldet på sociale medier.

Cecilie Isaksen ville ønske, at der var plads til, at man gjorde det på hver sin måde. F.eks. gruppearbejde eller sidde alene. Nogle er måske engang imellem nødt til at vælge noget fra. Men man ønsker stadig at få tilliden til, at man nok skal blive en god fysioterapeut alligevel. Der skal være plads til at fokusere på de enkelte ting, uden at det hele bliver blandet sammen. Vi er jo ikke de eneste, der har eller har haft det svært. For mig er det skønt at komme herop, og få lov til at fokusere på studiet. Og at uddannelsen har sikret de gode rammer.

Sanne Jensen spørger til hvordan man både kan give plads til at folk skal være individualister, samtidig med at de også skal være en del af et team? Om det så er på holdet eller på arbejdspladsen. Det er et stort dilemma.

Morten Graversen mener, at de studerende også skal turde at stille krav. Han har erfaret de seneste år, at når man søger efter en ny kollega, så har ansøgerne nogle andre krav til hvordan de vil arbejde. Vi har indført mentor ordning, til onboarding. Vi oplever flere, der kræver lidt ekstra tid.

Ulla Gasseholm mener, at det helt store er deltagelsespligten. Vi har en uddannelse, hvor de skal lære rigtig meget på rigtig kort tid. Uddannelsens opbygning kan ses som et stort puslespil - kan man vælge en brik fra og så alligevel blive sendt ud i praktik? Hvis en studerende ikke har været meget med i brikundervisningen, kan uddannelsen godt være lidt nervøs for at sende den studerende ud.

Lene Buur Meyer mener også, at man bør give plads til den almindelige studerende. Vi får flere og flere studerende ud, som ikke bare er "almindeligt" sårbare – men med diagnoser, hvor der skal tages mange hensyn. Det bliver sværere og sværere at honorere. Dem skal vi også kunne tage hånd om og håndtere.

Cecilie Isaksen fortæller, at hvis man får den rigtige støtte og vejledning, er man et langt stykke vej. Det er vigtigt at have en dialog med studievejlederen f.eks. Nogle studerende prioriterer måske at sidde hjemme og læse op, i stedet for at deltage i en forelæsning. Enig i, at det går stærkt. Men man er nødt til at finde en eller anden måde, så de studerende ikke kører død i det.

Laura Thomsen tilføjer, at man efter Corona virkelig har fundet ud af, at vi alle sammen lærer på forskellige måder. Nogle vælger undervisningen fra, fordi de lærer bedre af at se en YouTube video fremfor at sidde til en forelæsning. Laura mener desuden, at der har været et skift i retorikken – vi er blevet pisket som unge til effektivisering. Det skulle gå hurtigere, og vi skulle have 12 taller. Nu handler det nærmest kun om, at vi er de sårbare unge.

Lars Erik Nielsen siger, at i takt med at de unges præstationer er steget, er forbruget af alkohol og kriminalitet faldet. Hvordan ville de unge have det, hvis de drak sig fulde og stjal en knallert engang imellem?

Lars Erik har haft 35 fraværs samtaler sidste uge. Måske er halvdelen af det velbegrundet i sygdom – angst, dårlig skulder osv.

Mange af dem skal skubbes lidt til og følges op på, og når de så kommer, får de det som regel bedre efter en måneds tid.

Elsebeth Hovmøller spørger de studerede hvad de tænker om det med at udeblive fra undervisningen – hvad det gør ved holdet?

Cecilie Isaksen svarer, at hendes holdning er, at hun skal blive fysioterapeut, og hun tænker kun på hvordan hun personligt kommer igennem det her. Det betyder, at hun glemmer mine klassekammerater og udelukkende mærker efter hvad hun selv kan holde til i dag. Man kunne godt overveje at italesætte det overfor holdene, hvad det gør hvis flere udebliver fra undervisningen.

Sanne Jensen påpeger vigtigheden af, at få det nuanceret lidt, så man ikke snakker generationen ned.

Elsebeth Hovmøller orienterer om, at man fra uddannelsens side slet ikke taler om den generation sådan.

Marianne Krog Rasmussen supplerer med, at det også var noget af det, en af oplægsholderen startede med at sige – at det er en generation, der kan enormt meget. På den anden side, er det bare mega fedt at have et hold, der virkelig stempler ind, øver sig og møder ind forberedt. Det er lidt det, vi på uddannelsen ærgrer os over – når der bliver det med ”jeg gider ikke i dag”. Vi ved jo hvor godt det kan være. Nationalt ligger gennemsnittet rigtig højt. De studerende består jo deres eksamener, og kommer ud og er gode fysioterapeuter. Hvad er det for noget undervisning, der giver mening og giver dem lyst til at komme?

Laura Thomsen fortæller, at man mærker det på holdene, når folk har fravær. Man kan mærke det, når de ikke har deltaget i undervisningen – de mangler brikkerne til at kunne bidrage. Men man tænker måske ikke så meget over det, når det er en selv. Der er god erfaring med, at underviseren spørger hvem, der har forberedt sig – og så deler holdet sig op ud fra det, og så arbejder man i grupper. Vi skal komme til undervisningen, fordi det er vigtigt. Her mangler der også noget medinddragelse, som i selv siger, at der tidligere har været. Hvis de unge vælger med fødderne (og går), så er det fordi de ikke bliver hørt.

Lene Kirk spørger hvad, der er afgørende for om man lærer noget. Hvordan skaber vi bedst muligt rammen for jer. Vi skal ikke tænke, at vi skal indrette os efter jer – og i skal heller ikke ”klappes” på plads. Vi skal i en dialog med hinanden, for at finde den bedst mulige måde til at organisere læringsrummene i vores uddannelse på, og forstå hinandens udgangspunkt.

Sanne Jensen pointerer, at det kunne være interessant at spørge nogle af de studerende med højt fremmøde. Hvorfor kommer i hver gang? Man kender det ude fra kommunerne, der har fokus på sygefravær, hvor man snakker med dem, der aldrig er syge – hvad er du for en person, siden du aldrig har fravær?

Elsebeth Hommøller spørger til medinddragelse ift. undervisningen. Hvordan skal de studerende kunne vide, hvad de skal, når jeg skal undervise i f.eks. bækkenbundstræning?

Cecilie Isaksen svarer, at hvis vi bliver spurgt - så ved vi ikke hvad vi mangler. Det skal være meget konkret – måske er bækkenbund for nogle meget fjernt, hvor træning og smerte måske ligger tættere

Laura Thomsen supplerer med, at det måske handler mere om måden at lære på. F.eks. når vi er i øvelokalerne og lave noget praktisk, har man brug for at sidde to og to sammen. Eller underviseren kunne spørge ind til hvad de studerende har brug for, lige i den time.

Gitte Valentin slutter punktet af med at fortælle, at hun synes, at de to deltagende studerende er seje, at de tør sige de ting, de gør i det her forum. Respekt for det. Nogle dybe og kloge ting, der er blevet sagt.

Pause (kl. 14.00/15 min.)

Punkt 10. Uddannelsens faktatjek (kl. 14.15/30 min.)

Sagsansvarlig:
Lene Kirk og Marianne Rasmussen

Sagsfremstilling

Præsentation af VIA's kvalitets system; herunder uddannelsens faktatjek og strategiske udviklingsplan og satsninger ved uddannelsen

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget kommenterer og tager præsentationen til efterretning.

Referat

Marianne Krog Rasmussen fortæller, at Uddannelsesudvalget er en del af VIAs kvalitetssystem. En del af kvalitetsarbejdet foregår internt på uddannelsen, og noget foregår eksternt, i samarbejde med kliniske samarbejdspartnere.

Marianne fremhæver de forummer, hvor man er i dialog med de studerende:

- Semesterevalueringer
- Studieudviklingssamtaler
- Dialog i selve undervisningen

Som en del af VIAs akkrediteringsproces, er man gået fra afrapportering af forskellige områder i uddannelsen til at indgå i dialog om hvordan man kan arbejde med det fremadrettet.

Der er et godt samarbejde med censorformandskabet, og et godt samarbejde ift. det forsknings- og udviklingsmæssige fokus.

Man har indført "Tal om tal"-møder. Marianne har medbragt en enkelt slide omkring studieintensitet i 2020. Faktatjekket handler meget om studieaktivitet, men vil gerne fremhæve denne fra det nationale læringsbarometer.

Vi ligger lidt lavt ift. studieintensitet i Aarhus – måske er det fordi vi har nogle studerende, der bare er gode til at læse.

Derudover har Marianne medbragt en enkelt slide omkring ledighed. Der er ikke ret høj ledighed. Der er områder på Sjælland, hvor man mangler fysioterapeuter.

Der har været en ekstern evaluering i 2020, hvor hele kvalitetssystemet blev tromlet igennem. Det er en vel fungerende uddannelse med dimittender, der kommer ud og kan rigtig meget.

Lene Kirk supplerer med at fortælle, at vi har meget systematik i vores måde at arbejde med kvalitet på. Hvordan vi evaluerer. Det er vi gode til, og det er synligt, når andre kigger os i kortene. Der bliver arbejdet systematisk med tingene.

Punkt 11. Planlægning af næste møde (kl. 14.45/10 min.)

Sagsansvarlig:
Alle

Sagsfremstilling

Deltagerne har mulighed for at komme med input til næste møde i Uddannelsesudvalget for Fysioterapeutuddannelsen.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget kommer med punkter og input til den næste dagsorden.

Referat

Det aftales, at begge møder i 2023 bliver fastlagt snarest. Louise Linde sørger for at indkalde til begge møder.

Inputs til næste dagsorden

- Forskning, udvikling og implementering af forskning (videre drøftelse af punkt 5)
- Bagsiden af rekrutteringsudfordringerne. Et fokus på at få de rigtige ind, målretning af indsatsen (Morten Skrydstrup)
- Hvordan får vi skabt mere plads til de studerende og "højere til loftet" på uddannelsen? Hjælpe de studerende bedre på vej, hvordan påvirker vi den politiske dagsorden. Studieordning – sundhedsfremme og forebygge, får vi det ordentligt i spil ude på arbejdsmarkedet? Professionens udviklingsfelter.

- Oplæg v. politiker eller fremtrædende embedsmænd i forlængelse af valget; hvad ønsker i af det fremtidige sundhedsvæsen? (Sanne Jensen)
-

Punkt 12. Eventuelt (kl. 14.55/5 min.)

Sagsansvarlig:

Alle

Sagsfremstilling

Deltagerne har mulighed for at bringe nye punkter eller andre ting, der ønskes drøftet på dagsordenen under eventuelt.

Indstilling

Det indstilles, at Uddannelsesudvalget bringer nye punkter eller andet på dagsordenen under eventuelt.

Referat

Intet til eventuelt.